

indrette Fængselet i Odense end ved at bygge det et andet Sted. Man gør det saa meget mindre, som det er rigtigt, hvad der er fremført fra Mindretallets Side, at naar man gaar til Odense, vil man saa meget lettere, hvis det er nødvendigt, til den Tid kunne realisere det paagældende Anlæg. Rytterikasernen i Odense er vurderet til et Beløb af ca. 500,000 Kr. Kommunen tilbyder Staten den for 250,000 Kr., altsaa for kun Halvdelen. Jeg mener, at det i og for sig er en god Handel, og da man for ikke store Beløb kan indrette den saaledes, at den kan gøre Fyldest for Fremtiden, kan det jo ikke nægtes, at det er den letteste og billigste Maade at løse Fængselsprogsmaalet paa i Øjeblikket.

Med Hensyn til de Enkeltheder, som det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds nu har haft saa overmaade travlt med paa en meget minutios Maade at gennemgaa vedrørende Etablisementet i Odense, vil jeg sige, at alle hans Indvendinger imødegaas jo paa Forhaand i selve Fængselskommissionens Betænkning. Det ærede Medlem taler f. Eks. om Servitutterne og mener, at de ikke ere tilstrækkelige, og at Fængselet alligevel kommer til at ligge noget indesluttet. Der er fra Odense Kommune stillet meget imødekommende Tilbud om at lægge vidtgaaende Servitutter paa de Arealer, som omgive Fængselet. Fængselet er i Forvejen paa de 3 Sider frit for Bygninger; i ret stor Afstand paa den ene Side, og paa de to andre Sider i meget lang Afstand. Og naar man saa desuden, hvis de Herrer ikke føle sig tilfredse med dette, fra Kommunens Side vilde tilbyde at ekspropriere Bygninger, f. Eks. det Taarn, man har haft saa travlt med at komme op i for at kigge ud over Etablisementet, hvad kan man saa forlange mere? Der vil ikke være nogen Vanskelighed ved at faa dette Taarn raseret, saa man ogsaa paa dette Omraade afhjælper de Forhold, der kan gøres Indvending imod. Med Hensyn til Cellerne har det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds nu for nylig talt om, at de bleve ikke store nok; men i Fængselskommissionens Betænkning Pag. 38 staar der, at de Celler, der kunne indrettes derovre, blive betydeligt større, end de ere i de andre Strafanstalter. I det hele kan man Punkt for Punkt med Hensyn til det ærede Medlems og andre ærede Medlemmers Indvendinger tage Kommissionsbetænkningen og sige: Vær

saa god, her er sagkyndige Folk, som fortælle os, at det er et i enhver Henseende forsvarligt Projekt, som her anbefales fra Mindretallets Side. Alle de Indvendinger, som ere gjorte, have i Virkeligheden intet paa sig.

Jeg mener, at i en Overgangstid som denne er det uforsvarligt at bygge et nyt stort Cellefængsel til ca. 1 $\frac{1}{4}$ Mill. Kr. Jeg synes, det er en letsindig Maade at omgaa Statens Penge paa. Jeg mener, at vi ved at følge Mindretallet sikkert kunne gøre Regning paa at spare ca. 400,000 Kr. i den Sum, som er anført i den højtærede Ministers Forslag. Endvidere vil jeg fremhæve, at Odense Kommune i denne Forbindelse vil kvittere for Erstatningen for Garnisonsflytningen. Man har sagt, at det kun er et moralsk, ikke noget juridisk Krav. Det er dog et stort Spørgsmaal. Naar der i den paagældende Paragraf i Garnisonskontrakten staar, at Krigsbestyrelsen skal interessere sig hos Lovgivningsmagten for, at billig Erstatning kan gives i Tilfælde af, at Garnisonen flyttes, saa har Regeringen juridisk Pligt til at føre Spørgsmaalet om Erstatning til Odense frem her paa Rigsdagen og anbefale denne Sag. Det skal Regeringen gøre i Henhold til Kontrakten, og jeg tvivler ikke om, at Rigsdagen ogsaa vil honorere et saadant Krav, der grunder sig paa en bestaaende Kontrakt. Det kan komme til at dreje sig om et ret betydeligt Beløb, saaledes at der her i Virkeligheden er Tale om en meget stor og meget betydelig Besparelse. Det er derfor ogsaa naturligt, at vi fra vor Side anbefale dette Projekt.

Det er heller ikke nødvendigt i Øjeblikket at anvende saa mange Penge paa en Strafanstalt, selv om det kan siges, at vi leve under en ret barbarisk Straffelov — det gøre vi jo —, en Straffelov, i Kraft af hvilken Dommerne hver Dag mere og mere fylde Fængslerne, thi de dømme jo, som bekendt, haardt efter den i Straffeloven givne Priskurant. Der dømmes over en lav Sko for smaa Forseelser til Forbedringshus og i det hele taget til store Straffe. Jeg vil i denne Forbindelse, som jeg ogsaa har gjort opmærksom paa i Betænkningen, sige, at jeg tror, at en human og forstaaende Justitsminister kunde bøde meget paa Straffelovens Urimeligheder og paa Fængslernes Overfyldning ved at bruge Benaadningssystemet, og jeg vil ønske, at den højtærede Justitsminister altid vilde være lige saa villig til at benaade Forbrydere, som Regeringen efter Forlydende